

(14-37 г.) тънкый лицемѣръ, кой-то изгубилъ хилуды най-добры гражданы; Калигула, (37-41), безумный и расточительный тиранъ; Клавдій, (41-54), слабый и по тѣло и по душиж, кой-то прѣдалъ управленіе-то на свои-ты любимцы; и Неронъ (54-68), кой-то по жестокость надминялъ всичкы тыя; той изгорилъ Римъ, наказалъ най-добры-ты си пріатели, като учителя си знаменитаго Философа Сенекаж, убилъ майкаж си и женаж си. Нѣ ни единъ отъ тыя тираны не умрѣлъ отъ своиъ смръть, а всякой отъ тѣхъ погынѣлъ отъ чуждѣ рѣжж. Неронъ е былъ послѣдній отъ Августовый родъ.

Честиты врѣмена на Римскж-тж Имперііж.

§. 44. — Слѣдъ крѣвавы междуособны боеве, въ кои-то за еднаж годинаж (69 г.) погынѣли трима императора: Галба, Отонъ и Вателій, кои-то войници-ти избирали, у Римъ владали послѣ императори, кои-то праведно могъть ся нарѣ отци на своя народъ; въ тѣхно врѣмя дръжавя-та ся наслаждавала съ миръ и благополучіе. Веспесіанъ (69—79) урядилъ Финансііж-тж, украсилъ Римъ, ускориъ народно-то просвѣщеніе, като опрѣдѣлилъ на учители-ты заплатж изъ дръжавиж-тж кассж. Въ врѣмя на негово-то царуваніе побунили ся были Іудей-ти, кои-то сынъ му Титъ умирилъ и Іерусалимъ развалилъ (70 г.) Титъ (79-81) по свои-ты добринж и добродѣянне удостоилъ сязанія: Утѣшителъ на чловѣческый родъ. Въ врѣмя на негово-то царуваніе три напасти постигнѣли Римскый народъ: пожаръ въ Римъ, чюма по цѣлж Италиіж и извръганіе изъ Везувія (79), кое-то съ лавж и пепель затрунало три града: Херкуланъ Помпеіж и Стабііж.